

UITSpraak 21 – 155

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellante,

tegen

de Examencommissie van [X], verweerder.

Procesverloop

Op 12 april 2021 heeft appellante verzocht om het 10EC [X]vak [X] als vrijstelling in te brengen in de bacheloropleiding [X], specialisatie [X].

Bij besluit van 14 april 2021 heeft verweerder dit verzoek afgewezen.

Op 15 april 2021 heeft appellante daartegen administratief beroep aangetekend. Zij heeft gevraagd om een versnelde behandeling.

Verweerder heeft het College laten weten dat op 20 april 2021 is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 22 april 2021 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 12 mei 2021 tijdens een (digitale) zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen. Namens verweerder is verschenen [namen], voorzitter respectievelijk secretaris van de Examencommissie.

**Uitspraak
21-155**

Overwegingen

Blad 2/7

1 – Feiten en omstandigheden

Appellante is in het collegejaar 2014-2015 begonnen met de bachelor-opleiding [X] aan het Leiden University College (hierna te noemen “[X]”).

In het studiejaar 2017-2018 heeft zij de bacheloropleiding [X] gevolgd en heeft daar een 10EC [X]vak [X] behaald.

Op 1 oktober 2020 heeft zij verzocht om het 10EC [X]vak [X] als vrijstelling in te brengen in de opleiding, ingediend. Dat verzoek is afgewezen.

2 – De gronden van het beroep

Appellante heeft aangegeven dat er sprake is van gewijzigde omstandigheden, omdat er nu sprake is van een spoedsituatie. Zij is het er daarom niet mee eens dat haar verzoek is afgewezen. Op het moment dat zij het vorige verzoek op 1 oktober 2020 indiende, was zij zich er niet van bewust dat verzoeken om vrijstelling bij het [X] ingediend moeten worden in het eerste semester van de opleiding.

Appellante was van plan om in dit semester af te sturen door de [X]([X])-eis te vervullen met het 10EC-vak [X] en het [X]-vak in Blok 4. Het bleek echter dat beide vakken tegelijk in hetzelfde blok werden gegeven, zodat het voor haar niet mogelijk is om beide vakken te volgen. De [X]-component bij het [X] is er voor bedoeld om studenten te helpen [X] te ontwikkelen in de communicatie in een [X] context. Deze [X]-component kan volgens appellante in het studiejaar 2020-2021 worden vervuld door het volgen van een 10EC [X]vak. Appellante wil daarom graag het 10EC [X]vak [X] inbrengen.

De gevolgen van het besluit zijn voor haar bijzonder hard en disproportioneel: zij kan daardoor niet met de masteropleiding beginnen in het studiejaar 2021-2022. Zelfs niet als zij een summer school [X]vakopleiding zou volgen. Bovendien moet zij een extra lening nemen en heeft zij hogere studiekosten. Zij mist daardoor ook de aansluiting met haar medestudenten. Bovendien zal zij volgend jaar een vergelijkbaar [X]vak moeten volgen als zij al gehaald heeft. Zij vindt het niet reëel om van studenten die in het eerste semester van de opleiding zitten te verwachten dat zij op de hoogte zijn van alle nuances van de vereisten van de zes majors, de verschillende opties voor de [X]-component en de opties voor de invulling van de vrije ruimte.

**Uitspraak
21-155**

Blad 3/7

Ter zitting heeft appellante nog aangeven dat zij niet in beroep is gegaan tegen het besluit van oktober 2020 op het vrijstellingsverzoek, omdat zij toen dacht dat zij het nog kon oplossen door een ander vak te volgen. Dat bleek achteraf niet mogelijk, waar zij pas begin 2021 achter kwam. Zij beroept zich op artikel 4:84 Awb en verzoekt de beleidsregels terzijde te stellen, omdat de gevolgen daarvan disproportioneel zijn voor haar. Zij heeft feitelijk al voldaan aan het vereiste om een [X]vak te volgen, doordat zij het vak [X] heeft gehaald. Het is – naast het feit dat de studievertraging die het bestreden besluit tot gevolg heeft en de daarmee gepaard gaande extra kosten – voor haar zeer demotiverend om weer opnieuw een ander [X]vak te moeten volgen, terwijl zij feitelijk al voldoet aan de vereiste academische vaardigheden. Zij beroept zich in dat verband op artikel 3:4 Awb en vindt de belangenafweging onredelijk tot het beoogde doel.

Zij is er zich niet van bewust dat de eis om de vrijstellingen aan te vragen in het eerste semester van de opleiding, op dat moment al gold.

3 – Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft het verzoek afgewezen, omdat appellant al eerder op 1 oktober 202 heeft verzocht om een vrijstelling voor het zelfde vak [X]. Dit verzoek is door verweerder is afgewezen, omdat het verzoek niet binnen de daarvoor gestelde deadline is ingediend. Dit volgt uit artikel 3.2.1 van de OER, het Student Handboek en het aanvraagformulier. Er mogen maximaal 30EC worden ingebracht van een erkend of geaccrediteerd instituut van hoger onderwijs gedurende het eerste semester van de inschrijving. [X] onderzoekt dan of het verzoek aan de voorwaarden voldoet.

Op 27 augustus 2018 heeft appellante verzocht om een vrijstelling voor een het vak [X]. Verweerder heeft dit verzoek om 19 september 2018 akkoord bevonden. Hieruit blijkt volgens verweerder dat zij op de hoogte is van de geldende deadline.

Er is verweerder niet gebleken van bijzondere omstandigheid die aanleiding geeft tot een ander besluit. Studievertraging en het niet op tijd kunnen afstuderen is volgens verweerder geen reden om appellant anders te behandelen dan anderen. Deze omstandigheden zijn meer het gevolg van het eigen handelen van appellante. Na de afwijzing van het verzoek van 1 oktober 2020 had appellante er voor kunnen kiezen in het tweede semester een ander 10EC [X]vak te doen. Zij heeft er voor gekozen om aan de laatste 10 EC-eis van het [X] te voldoen door het vak [X] te volgen. Om te kunnen afstuderen moest zij echter ook nog het vak [X] behalen. Deze vakken worden tegelijkertijd gegeven. Dit was echter voorzienbaar, omdat dit van te voren is aangegeven. Daarom heeft verweerder geen aanleiding gezien om terug te komen op het eerdere besluit.

**Uitspraak
21-155**

Blad 4/7

Ter zitting is namens verweerder nog benadrukt dat de regels duidelijk zijn. In artikel 3.2.1 van de OER staat dat de vrijstelling in het eerste semester van de opleiding moet worden aangevraagd. Op dat moment is bij een student namelijk al bekend welke vakken eerder zijn gevolgd en voor welke vakken een vrijstelling kan worden gevraagd. Bij een beoordeling van een verzoek om vrijstelling zal verweerder checken of het betreffende vak niet al is gebruikt om te voldoen aan de toelatingseisen. Dit betreft een zogenaamde “transfer credit” vanuit een andere opleiding. Verweerder dient dit te onderzoeken in verband met de aard en het structuur van het programma van de opleiding en inpassing in het studieplan. Hoewel verweerder begrip heeft voor de lastige situatie voor appellante, vindt verweerder het de eigen verantwoordelijkheid van de student om een zorgvuldige studieplanning te maken. Als zij het verzoek tijdig op de voorgeschreven wijze zou hebben ingediend, dan zou het verzoek naar alle waarschijnlijkheid zijn toegekend, omdat zij deze studiepunten nog niet eerder heeft gebruikt. Dat de twee vakken die appellante wil volgen, samenvallen, was voorzienbaar. Verweerder wil geen uitzondering maken in verband met precedentwerking.

4 – Relevante regelgeving

In de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleiding [X] van het [X] 2020-2021 (“OER”) is, voor zover hier van belang, vermeld:

Article 3.2.1 In addition to the components referred to in 3.1.1, students select components from those on offer worth a total study load of 135 credits. At least 105 of these credits must be earned within the College, except in cases where the Board of Examiners decides otherwise. Language courses taken at Leiden University which are used to fulfil the [X] requirements are considered to be earned within the College. (...) s. Upon enrollment at the College students may request to transfer a maximum of 30 credits completed at a recognised and/or accredited institution of higher education. This includes any credits obtained at [X] as a non-degree student (exchange student, visiting student or independent study abroad student). Such requests must be filed to the Board of Examiners during the first semester of enrollment. (...)

Article 3.2.2 The Board of Examiners must approve the student’s selection of components. The Board of Examiners bases its evaluation of the student’s selection solely on the coherence and level of the components selected. The approval of the Board of Examiners is not required for minor programmes with a study load of 30 credits that are recognised as such by Leiden University nor for the minors recognised by Delft University of Technology and Erasmus University Rotterdam.

In artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is bepaald dat:

**Uitspraak
21-155**

Blad 5/7

1. Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.
2. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

5 – De overwegingen van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt dat uit artikel 3.2.1 van de OER duidelijk blijkt op welke moment een “transfer credit” kan worden aangevraagd. Dit moet gebeuren in het eerste semester na de inschrijving voor de opleiding. Vast staat dat appellante op 1 september 2018 is ingeschreven voor de opleiding. Dit betekent dat zij het verzoek om “transfer credit” uiterlijk op 31 december 2018 had moeten indienen. Zij kon maximaal 30EC inbrengen en heeft op 27 augustus 2018 (dus binnen de deadline) verzocht om het inbrengen van studiepunten voor het vak [X]. Dat verzoek is door verweerder gehonoreerd.

Verweerder heeft ter zitting uitgelegd waarom het voor [X] van belang is om in een zo vroeg mogelijk stadium het verzoek om studiepunten in te brengen, in te dienen. Dit houdt verband met de controle van dit verzoek, omdat het ook kan gaan om studiepunten ingebracht van andere Nederlandse of buitenlandse universiteiten, of om studiepunten voor een vak die als toelatingseis voor [X] geldt. Bovendien wordt het onderwijsprogramma van de opleiding op de opbouw van de vakken afgestemd.

Het College stelt vast dat tussen partijen niet ter discussie staat dat appellante op 1 oktober 2020, als uitzondering op de regel van artikel 3.2.1 van de OER, heeft verzocht om het 10EC vak [X] in te brengen in de opleiding. Het College merkt op dat zij de reden welke appellante heeft aangegeven voor de onderbouwing van dat verzoek van 1 oktober 2020, niet kent. Niet weersproken is echter dat verweerder dat verzoek heeft afgewezen, omdat het niet binnen de deadline gesteld in artikel 3.2.1 van de OER is ingediend.

Het College merkt op dat, als appellante het niet eens was met de afwijzing van dat verzoek, het op haar weg had gelegen om daartegen in beroep te gaan. Zij had

**Uitspraak
21-155**

Blad 6/7

in dat kader een beroep kunnen doen op de hardheidsclausule van artikel 4:84 Awb en de belangenafweging van artikel 3:4 Awb. Ook had zij in dat verband kunnen aanvoeren dat de informatie op de website over “credit transfer” in het najaar van 2018, toen zij voor het eerst was ingeschreven voor de opleiding, mogelijk niet duidelijk is geweest. Dat heeft zij niet gedaan, zodat die beslissing kracht van gewijsde heeft gekregen.

Hoewel het College begrip heeft voor de lastige situatie, waarin appellante zich nu bevindt, is het College het met verweerder eens dat deze situatie is veroorzaakt door het eigen handelen en keuzes van appellante. Daarbij komt dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat, als appellante het verzoek om “credit transfer” voor het 10 EC-vak [X] tijdig (dus voor de deadline van 31 december 2018) had ingediend, dit verzoek zou zijn gehonoreerd. Het College kan verweerder volgen in de redenering dat de inrichting van het studieprogramma bij [X] tot de eigen verantwoordelijkheid van de student behoort. Daarom gaat het nu niet aan om, op 13 april 2021, weer hetzelfde verzoek voor een “credit transfer” voor hetzelfde vak ([X]) in te dienen. Artikel 4:6 van de Awb staat daaraan in de weg. Dit betekent dat verweerder op juiste gronden het verzoek van appellante van 13 april 2021 mocht afwijzen, onder verwijzing naar het eerdere besluit op het verzoek van 1 oktober 2020.

Dit leidt het College tot het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op juiste gronden genomen heeft. Wat appellante daartegen verder nog heeft aangevoerd, leidt het College niet tot een ander oordeel. Dit betekent dat het beroep ongegrond is en het bestreden besluit in stand kan blijven.

**Uitspraak
21-155**

Blad 7/7

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk
onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens,
bestaande uit mr. H.J.G. Bruens, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J. Nijland,
M.C. Klink en J.J. Christiaans, (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van
het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: